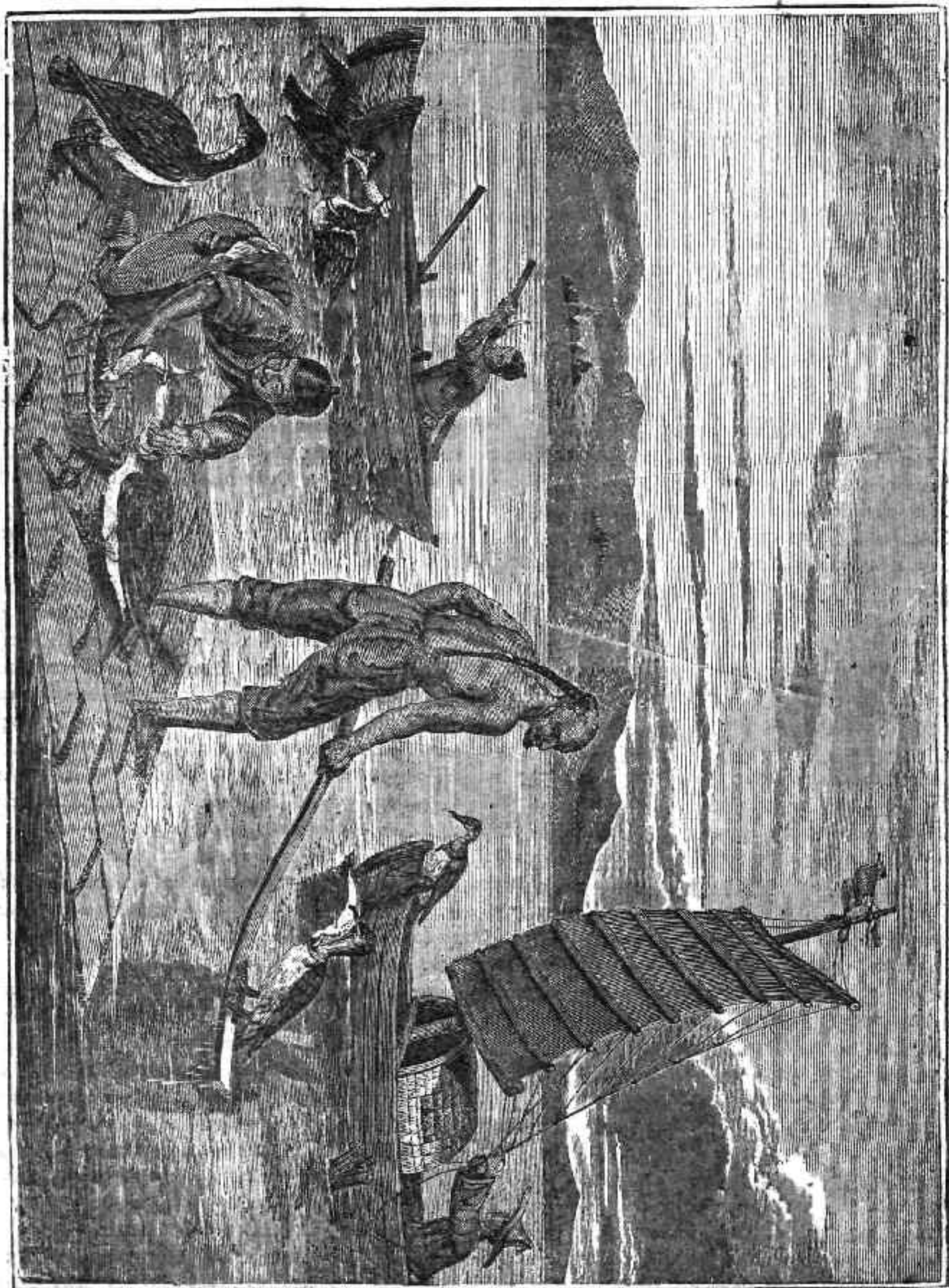

φοι τότε ὁ πορθμεὺς ἐκτείνει μίαν τῶν κωπῶν του, λίγης ὥρας ἀνάπαυσι, ἀλλ' οὐδέποτε τοῖς δίδει ἐρ' ἢς κάθονται, καὶ ἀποβάλλοντες τὸ ἄχθος των, τὴν τροφήν των, ἕως ὅτου δέ· ἀποτελειώσωσι τὸ ἐρ-
 πετώειν αὐτοί, διὰ γὰρ ἐξακολουθήσωσι τὴν ἐργασίαν γον των· κατ' αὐτὸν τὸν ὅπον πληροῦσιν ἀφθονω-
 τών ὅταν ἀποκάμωσι, τοῖς χορταί ὁ πορθμεὺς ὁ τάτην τράπεζαν ἢ φυνεκήν ἐξ αὐτῶν / αιμαργία οὐδέ-

ποτε, οὔτε διὰ τῆς ἀνατροπῆς διορθοῦνται· διὸ καὶ πάν-
 τες, ἐνθ' ἀγρεύουσιν, ἔχουσι τὸ αὐτὸ στρονίον πε-
 ριβεβημένον εἰς τὸν τραχήλῳ των, διὰ γὰρ τοὺς ἐμπο-
 οῦν τοῦ νὰ καταδροχθῶσι τῇ ἄγρᾳ των διότι
 ἀλλέως χορταζόμενοι διὰ μίαν, θὰ ἔπαυον τὴν ἐξα-
 κολούθειν τῆς ἐργασίας, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπλήρου
 τὴν κοιλίαν των.